

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VOL. CII. No. 234. JERSEY CITY and NEW YORK.

SATURDAY, DECEMBER 9, 1995.

CENTS 75 ЦЕНТІВ

ДЖЕРЗІ СІТІ І НЬО ЙОРК

СУБОТА, 9-го ГРУДНЯ 1995 р.

Ч. 234. РІК СІІ.

Л. Кучма задоволений відвідинами Китаю

Київ (Р. Р.). — Тут у вівторок, 5-го грудня, «Урядовий Кур'єр» повідомив про зустріч Президента України Леоніда Кучми в Китаї, де він перебував з чотирьохденними відвідинами.

По прибутті до Пекіну Президент України і його дружина тепло привітали голову Китайської Народної Республіки Янгань Земін. Пізніше відбулися переговори між керівниками обох країн. По закінченні переговорів Л. Кучма вручив Ж. Земіні від імені Президента України грамоту за досягнення в розвитку економіки Китаю. Після цього відбулися зустрічі з керівниками КНР, зокрема з прем'єром-Державної ради КНР Лі Пеном, з яким обговорено питання про застосування української технології на китайському ринку.

Президент ознайомив представників китайських ділових кіл з економічними і науково-технічними потенціалами України та розповів про зміни, які в ній відбуваються.

Переговори закінчилися підписанням низки докумен-

тів, зокрема декларації про розвиток і поглиблення дружби і співробітництва між Україною і КНР та чотирьох угод: щодо уникнення подвійного оподаткування, співпраці в галузі космічних дослідів у мирних цілях, співпраці між статистичними міністерствами обох країн та між Національним банком України і Народним банком КНР. За оцінками китайських економістів, до 2000 року товарообіг між Україною і Китаєм може досягти трьох мільярдів доларів. Китай прагне отримувати з України продукцію машинобудівної, хімічної та металургійної промисловості.

Президент Кучма спільно з членами української делегації відвідав парламент, провів переговори з головою Постійного комітету Жiao Ши. По закінченні зустрічі Л. Кучма виступив перед професорським складом Дипломатичного інституту КНР з доповіддю на тему

«Сучасна зовнішня політика України».

У вівторок, 5-го грудня, відбулася незапланована зустріч Л. Кучми з головою КНР Ж. Земінем в резиденції перебування Л. Кучми. Голова КНР прибув сюди спеціально, щоб попросити Л. Кучму перед його поїздом по країні. Між керівниками двох держав відбулася розмова за записними даними.

Того ж дня Л. Кучма поклав вінок під пам'ятник загиблему герою КНР на площі Тяньаньмєн. Після того продовжив зустрічі з керівниками КНР, зокрема з прем'єром-Державної ради КНР Лі Пеном, з яким обговорено питання про застосування української технології на китайському ринку.

Президент ознайомив представників китайських ділових кіл з економічними і науково-технічними потенціалами України та розповів про зміни, які в ній відбуваються.

Л. Кучма запропонував відновити «Шовковий Шлях» із Китаю в Європу, зазначивши, що Україна готова цьому сприяти. Обговорено також необхідність надійних транспортних зв'язків між Україною і Китаєм.

На пресовій конференції для китайських та закордонних журналістів Президент Кучма сказав, що в реформуванні української економіки вже давно треба було використати досвід Китаю, перш за все, рух від малого до великого, створення спеціальних економічних зон і розвиток приватної ініціати в сільському господарстві. Президент України високо оцінює дав досягнутим домовленостям і підписаним угодам. На запитання щодо Тайваню, Л. Кучма відповів, що Тайвань є невід'ємною частиною території Китаю.

Вранці 6-го грудня Л. Кучма вирушив у поїздку по країні, зокрема до міста Циндао у провінції Тайнань.

ПРЕЗИДЕНТ ЗАПРОПОНУВАВ СВІЙ БЮДЖЕТ

Вашингтон. — День після накладення вето на запропонований республіканцями бюджет, у четвер, 7-го грудня, президент Білл Клінтон запропонував свою версію збалансування державного бюджету. У свій третій з черги пропозиції бюджету Президент вже погоджується на семінарний план, що його від самого початку пропонували республіканці, а все це з наміром, щоб виклики розпочати переговори з Конгресом і зрушити справу збалансування державного бюджету з мертвої точки.

Запропонований Президентом бюджет відразу скритикували республіканці, бо подані в ньому шифри базовані на підрахунках бю-

джетного бюра Білого Дому, а не на конкретних підрахунках бюджетного бюра Конгресу.

Однак фактом залишається те, що з двома пропозиціями на столі, обидві сторони нарешті можуть так розпочати конкретні та ділові переговори в шій справі. Що більше, представники обох партій вперше почали до себе говорити про те, як збалансувати бюджет, а не, як дістатися до себе певними та голосними звинуваченнями.

Одна з двох пропозицій не буде схвалена в цілому як державний бюджет, але їх публічне виявлення стане початком справжніх переговорів у цій справі.

ФРАНЦІЯ ВЕРНУЛАСЯ У ВІЙСКОВУ СТРУКТУРУ НАТО

Брюссель, Бельгія. — Франція проголосила, що повертається у військову структуру Північно-атлантичного оборонного союзу. Це сталося через тридцять років після того, як президент Шарль де Голль вивів свою країну з числа членів військового за-лілого альянсу.

Як пише газета «Нью Йорк Таймс», погодившись після свого міністра оборони для участі у військових заходах НАТО, Франція практично визнала, що західний оборонний союз продовжує залишатися серйозною європейською безпеки. Спроби Франції в якійсь спосіб виправдати паралельну оборонну стратегію для Європи без участі і без провідної ролі

З'єднаних Штатів Америки виявилися неспішними. Париж зрозумів, що в даний історичний момент активна участь у військовій структурі НАТО принесе йому більше користі, ніж становище стороннього спостерігача. Державний секретар Воррен Крістофер високо оцінив рішення Франції стати повноправним членом військового комітету НАТО. Політичний експерт підкреслює, що Париж зробив цей крок у дії, коли міністри закордонних справ і міністри оборони країн-членів НАТО офіційно схвалили відправлення 60,000 вояків у Боснію для здійснення миротворчої місії.

В Україні

Уряд України затвердив положення про банкрутство

Київ (Р. Р.). — Тут у вівторок, 5-го грудня, постановою Кабінету Міністрів України затверджено положення про Міждержавну комісію з питань санації, банкрутства та реструктуризації підприємств. Комісія координуватиме діяльність органів державної виконавчої влади, спрямовану на оздоровлення фінансового стану підприємств з метою запобігання їх банкрутству і готуватиме пропозиції щодо реорганізації та ліквідації неплатоспроможних, неексплуатуючих або безперспективних підприємств. Як постійно діючий орган при Кабінеті Міністрів, комісія розглядатиме проєкти програм структурної перебудови підприємств та пропозиції щодо джерел фінансування цих програм, а також заходів щодо розкурпування великих виробництв та передачі об'єктів соціальної сфери до комунальної власності.

Дебатують про Міжпарламентарну асамблею

Київ (УНІАР). — Тут у середу, 6-го грудня сесія Верховної Ради України в черговий раз не визначилася щодо розгляду питання про приєднання до Міжпарламентарної асамблеї СНД: значна частина депутатів відмовилася реструктуризації, оскільки не було кворуму, сесійне засідання не розпочалося.

В інтерв'ю кореспондентів УНІАР, що ситуацію прокомментував заступник голови комісії ВР з питань зовнішніх зв'язків з організацією зовнішньодипломатичної та корупційної Іван Білас, представник групи «Реформи», «Політ, які сьогодні і ввчор відбулися в залі, ще раз засвідчують неспроможність керівництва ВР. Олександр Мороз, який перебуває тепер у Варшаві з візитом, доручив своєму

першому заступникові О. Ткаченку «проштовхнути» через Верховну Раду питання про приєднання ВР України до Міжпарламентарної асамблеї СНД. І останній робить це дуже грубо, іронує думки депутатів. Саме створення Міжпарламентарної асамблеї, несе в собі загрозу національній безпеці України. Депутати мають висновки Міністерства Юстиції, Міністерства Закордонних Справ, Інституту стратегічних досліджень, Інституту держави і права Національної Академії Наук України, які підтверджують шкідливість безперспективності цієї організації.

Про приєднання до Міжпарламентарної асамблеї, в такому вигляді, в якому вона нині існує, не може бути й мови. (Закінчення на стор. 3)

Л. Кучма зустрівся з амбасадорами

Київ (Р. Р.). — Тут у п'ятницю, 1-го грудня, Президент України Леонід Кучма зустрівся з амбасадорами країн Європейського союзу та «Великої сімки». Він зазначив, що Україна реалістично дивиться на прийняття її до європейського співтовариства і що стан української економіки не дає підстав говорити про це однозначно, але, це та мрія, до якої ми обов'язково будемо рухатися.

Амбасадор Іспанії Едуардо Гунко зазначив, що європейське співтовариство підтримує політичне реформування в Україні, про що свідчить прийняття України до Ради Європи. Про це ж свідчить і підписання угоди між Україною і Європейським союзом про партнерство та співробітництво, яку вже ратифікували ряд європейських країн. Це відкриває

доступ українським товарам на європейський ринок.

Президент Кучма також поінформовав, що 30-го листопада в Відні поведено меморандум між Україною і Європейським союзом щодо роз'яснення проблем Чорнобильської АЕС. Текст меморандуму передбачає механізм, за яким Європейський союз надаватиме допомогу Україні для роз'яснення цих проблем. Однак Президент України звернувся на зустріч з амбасадорами на те, що треба вирішувати всі аспекти проблеми, особливо доло об'єкту «Покриття», побудову сховища для зберігання ядерних відходів та вирішення соціальних питань. Без цього чорнобильський проблему вирішити неможливо, наголосив Л. Кучма. Підписання меморандуму заплановано на кінець грудня.

С. Головатий отримав нагороду

Київ (ІСУПФ). — У середу, 6-го грудня, Президенти України і Правничої Фундації Сергієві Головатому вручено нагороду «Лідер сучасного життя». Премію заснувала відома у світі фірма «Моторола», представники якої уже третій рік працює в Україні.

Україні. Її удостоюються люди, внесок яких у суспільне життя держави світу є найбільш значущим і помітним.

Вперше таку нагороду в Україні отримала минулого року голова Комітету солдатських матерів Феміла Бачинська.

Каплицю на могилі Патріярха будувати не дозволили

Київ (УНІАР). — Державний комітет України у справах містобудування і архітектури відхилив пропозицію деяких творчих спілок побудувати на місці поховання Патріярха Володимира пам'ятник каплиці, що, при цьому, 18-го грудня з ініціати Київської Патріярхату УПЦ відбудеться «крутий стіл» на тему: «Духовна й історико-архітектурна спадщина України: відомча профанація чи недосконалість законодавства?»

Під час круглого стола будуть обговорювати між іншим шляхи урочливого використання пам'ятки архітектури державою і Церквою.

На відзначення 70-х років від дня народження Патріярха Володимира, які припадають на 9-го грудня, УПЦ Київського Патріярхату спільно з національно-патріотичними й демок-

ратичними організаціями має провести такі заходи: 9-го грудня — Панахида на могилі Патріярха, 10-го грудня — Утрата і Панахида у Свято-Володимирському соборі, 11-го грудня — науковий семінар «Патріярх Володимир і новітні тенденції українського православ'я».

Відкрито пропам'ятну плити Н. Яремчукові

ЧЕРНІВЦІ. — Тут 30-го листопада, у день народження на-роного артиста України Назарія Яремчука, відкрито пропам'ятну плити на будинку, де він мешкав. У церемонії взяли участь заслужений артист України і керівник першого складу «Смерічка», в якому дебютував Яремчук, Левко Дудківський та народний артист України Павло Дворський.

Діалог у майбутньому

Львів. — Нестандартне рішення ухвалив львівський відділ НРУ. Розміркувавши, що двоборство можуть не відбуватися і що після прийняття конституції Верховна Рада скінчить своє існування, львівські рухливі почали формувати групу кандидатів на наступні вибори. Уже 36 претендентів, які зголосилися працювати у 13-ти комісіях парламенту і конкурувати в боротьбі за сім міністерських постів, повідомля «Україна Молода» з 1-го грудня, ч. 2.

О. Мороз боїться, що Україна стане конституційною монархією

ЗАПОРІЖЖЯ. — На зустрічі з головами міських і районних рад народних депутатів Запорізької області Голова Верховної Ради Олександр Мороз гостро скритикував проект нової конституції України, сказавши, що вона закладає основи навіть не президентської республіки, а конституційної монархії. Він також сказав, що Верховна Рада, прагнучи до цього, раз підтвердити своє вето на указ Президента про функції місцевих адміністрацій. Рішучу незгоду О. Мороза викликали й запропоновані Урядом зміни до земельного кодексу та проєкт державного бюджету на наступний рік. Цей документ, за його словами, пристосований не до потреб України, а до вимог міжнародних фінансових організацій.

Севастополь знову стає відкритим містом

СЕВАСТОПОЛЬ. — Голова міської державної адміністрації Віктор Семенов підтвердив своїм розпорядженням постанову Кабінету Міністрів України про скасування з 1-го грудня закритого статусу цього портового міста. За совєтських часів Севастополь був закритим містом не лише для чужинців, а й для більшості своїх громадян, з огля-

ду на наявність там військових баз та хворобливий шпигуноманію совєтського режиму.

Каховська гребля може не виплатити

ХЕРСОН. — Українські екологи висловили серйозне занепокоєння становищем Каховської греблі на Дніпрі. За їхніми словами, Міністерство Енергетики України попустило катастрофічне перевантаження Каховської водосховища, яке обслуговує потужну гідроелектростанцію у Новій Каховці. Якщо пізно-грунтовою частина греблі не витримає, наслідки цього провалу можуть бути фатальними для всього Причорномор'я. На вимогу екологів, урядова комісія негайно займалася вивченням небезпечної ситуації.

Заробили 12,000 дол. за порожні бланшани

КИЇВ. — Тут у п'ятницю, 1-го грудня, газета «Дейлі-Експрес» повідомила, що бланкетері Стамбулу виник шийний скандал через дві порожні бланшани від пива. З українського теплохода «Айвазовський» один кримчанин викинув у воду дві бланшани від пива. Очевидно, в Україні він не робив щопня і не мав ніяких проблем. Але турки не були дуже гостинними: санітарна служба негайно заявила галас про забруднення довкілля. Довелось корабельні заплити 12,000 дол. за засмічення акваторії Босфору.

Створено нові контрольні пункти

УЖГОРОД. — З 3-нього року ще два контрольні-пропускні пункти на малярсько-українському кордоні отримали статус міжнародних: Лузинки — Берет Шуварів та Вилік — Тисовичів. Відтепер вони пропускати не лише місцевих мешканців, а в усіх подорожних на авто, автобусах та вантажівках

вагою до 3.5 тонн. Це рішення спричинило великим перенавантаженням єдиного досі міжнародного контрольного-пропускного пункту Чоп — Загін на українсько-малярському кордоні.

Створено компанію «Укрзакордоннафтобуд»

КИЇВ. — Кабінет Міністрів затвердив статус державної акціонерної компанії відкритого типу «Укрзакордоннафтобуд». Засновником компанії є держава в особі Фонду Державного Майна України. Компанія виконуватиме державне замовлення щодо спорудження нафтопереробних заводів, склових, нафтоперевалювальних комплексів, а також поставання в Україну нафту, газу та нафтопродуктів, у тому числі за міжурядовими угодами. Затверджено також склад контрольної ради, яка контролюватиме діяльність правління компанії з метою захисту інтересів держави та акціонерів.

Малий бізнес в Україні покищо страждає малі

КИЇВ. — Виступаючи на нараді з питань розвитку малого підприємництва в Україні, радник Президента з економічних питань Анатолій Гальчинський сказав, що Українці фактично доводяться починати що справу з нуля. Якщо у розвинених країнах мали підприємства дають 40-60 відсотків валової продукції і загартовують до половини призначеного населення, то в Україні в малому приватному бізнесі працює лише 5 відсотків. Ні Уряд, ні місцеві влади, за його словами, не дають пошкоди про розвиток цієї галузі, про її правне, організаційне та фінансове забезпечення. Учасники наради, в якій зокрема взяв участь Президент Леонід Кучма, обговорили проєкт закону України про державну підтримку малого підприємництва і висловились за його якнайшвидше схвалення Верховною Радою.

В АМЕРИЦІ

У СЕРЕДУ, 6-ГО ГРУДНЯ, після цілоденних дискусій, Комісія стічних справ Палати Репрезентантів одностайно вирішила заангажувати спеціального адвоката для розгляду звинувачень проти спікера Нюта Гінгріча. Усюмою листи до Н. Гінгріча згадана Комісія повідомила його про це, зазначаючи, що він розглядається звинувачення про переступлення податкових законів, коли Н. Гінгріч збирав звільнені від податків фонди, на Кенно стейтвоні колеж у Джорджії, а після ужив їх його як винагороду для себе за політичний курс, що його викладав у згаданому колежі. Шість оскарження Комісія одностайно відхилила, однак мала деякі застереження щодо контракту Н.Гінгріча з видавцями його майбутньої книжки. Від спікера Палати Репрезентантів не було жодних коментарів у цій справі.

ДВІ ОКРЕМІ ГРУПИ науковців позитивно, що вони вкінці зидентифікували хемічні речовини, що їх продукує людська імунітетна система, котрі у лабораторійних дослідах вказують на зупинення активності вірусу, що спричинює хворобу АІДС. Дослідники і науковці з ділянки цього досі неконтрольованого вірусу, що спричинює АІДС вважають, що ця нова знахідка може мати дуже важливі значення у лікуванні хвороби АІДС. Думку про те, що людське тіло продукує речовини, котрі у деяких випадках зупиняють розповсюдження вірусу АІДС вже тому 10 років висував д-р Джей Леві з Каліфорнійського університету у Сан Франсіско.

У СВІТІ

МОСКОВСЬКЕ ВИДАВНИЦТВО «Воєніздат» відмовилося від плану видати 24-томний творів Александра Солженіцина, оскільки на них немає достатнього попиту серед читачів аудиторії країни. Вигнаний з Совєтського Союзу в 1974 році, письменник-дисидент мешкав трохи у Швейцарії, а відтак у ЗСА, де написав багато книжок, спробивав на викритті людина неонацистської сутності комунізму. Твори А. Солженіцина розповсюджувалися нелегально і користувалися надзвичайною популярністю. Однак після розпаду «Імперії зла» обставини в Росії настільки змінилися, що колишній знаменитий романіст Лаврентія Нобелівського нагорі вже не відповідають на актуальні питання російської дійсності.

Шановні Секретарі та Організатори УНС!

Членська кампанія 1995 року закінчується 22-го грудня. Тому апікації нових членів приймає Головна Канцелярія тільки до 22-го грудня 1995 року.

Докладіть всіх старань, щоб виконати свої квоти та вислати апікації вчасно, щоб вони дійшли до Головної Канцелярії не пізніше, як 22-го грудня 1995 року.

ГОЛОВНА КАНЦЕЛЯРІЯ УНС

П. Коленську прийнято до СПУ

Джерзі Сіті, Н. Дж. — На засіданні Спільні Письменики України до цієї організації прийнято письменника Любома Коленського, яка від 1967 до 1994 року працювала в редакції «Свободи».

Л. Коленський народився у Станіславові (тепер Івано-Франківськ). По закінченні середньої школи працювала в бібліографічному відділі НТШ у Львові. Закінчила студії філософії та літератури в університеті в Інсбруку в Австрії. Від 1949 року мешкає у ЗСА.

Оповідання і новели друкувалися в різних журналах. 1966 року вийшла перша збірка новел «Самотність». Потім з'явилися кілька інших книжок: «Двері триумф» (1971), «Павлівка» (1981), «Потопіти Рубі-

Л. Коленський

бікону» (1988). Редакція «Свободи» широдозволяє своєму колишньому колегу з цією приємною подією і зичить новим творчим успіхів.

СВОБОДА **SVOBODA**
UKRAINSKYI HOLODNYI KALYB
FOUNDED 1933

Sloboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montclair Street, Jersey City, NJ 07302.

Sloboda: (201) 434-0237 UNIA: (201) 451-2200
Передплата на рік \$100.00, на півроку \$60.00. Для членів УНАОу \$75.00 річно, на півроку \$40. За кожну зміну адреси \$10.00. Чеки i "money orders" виставляти на "Sloboda".

Статті і доповіді підписані авторами, не мають відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає свої права в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріали.
Головний редактор: Зенон Сніжик

Second Class Postage paid at Jersey City, NJ

Перетворення Попелюшки

Генрі Кіссінджер, здається, мав рацію, коли кілька років тому критикував своїх колег за те, що вони ніяк не можуть примиритися з розпадом СРСР і збагнути такий несподіваний для себе феномен, як поява нових незалежних держав, зокрема України. Причиною цього завжди була і, великою мірою, є поверховість і схематичність західного, особливо американського мислення, сповненого, як сказав Кіссінджер, "ностальгії за простими рішеннями" і глухої й сліпого до всього, що вибивається за межі звичних стереотипів.

Україна, здається, має найбільше клопотів із тими стереотипами. Поперше, тому що ніколи не існувала ні в часовий, ні в просторовий свідо-мості європейців, а тим більше американців. А подруге, завжди ділячи могутні сили, зацікавлені в "небутті" України: союська пропаганда під цим оглядом досить часто знаходила собі спільників у пропаганді західній (від сумнозвіс-ного Волтера Дюранті до не менш сумнозвіс-ного Моррі Сейффера), а союська історіографія, принаймні в "україноському питанні", взагалі мало чим відрзнялась від історіографії західної.

Знаючи це, неважко збагнути як "богоязлив-иу київську промову" Джорджа Буша влітку 1991 року, ані подібний виступ Маргарет Тачер рік раніше, ані, зрештою, всі ті безглуздя, які пи-сала західна преса про Україну в 1992-93 роках, чи не найкраще втілені у сумнозвісній фразі Абра-ма Брумбергера про "бридку", чи, навіть, "пас-кудну Україну" ("nasty Ukraine").

Від мінусово року подібних висловлювань і статей помітно поменшало. До певної міри це можна вважати заслугою Леоніда Кучми, який не лише поклав більший наголос на економіку, прагматичну політику й інші, більш зрозумілі Заходу речі, а й самою своєю появою і уряд-уванням показав, що українська незалежність не є чимось випадковим і тимчасовим, а укра-їнський націоналізм має не лише етичне й, тим більше, не лише західноукраїнське коріння.

Якщо до Л. Кравчука це можна було якось застосувати стереотип "комуніста, що пересів на коня націоналізму" (Дж. Сорос), і вивернути тим самим фальшивий образ такого собі українського Мілошевича з ядерними ракетками, то Л. Кучма з його проросійськими деклараціями та помітною орієнтацією на російськомовні еліти в Україні аж ніяк до того не надавався. З неабияким подивом Захід мусів усвідомити, що так звана "антиросійськість" Кравчука ("про-російськість" Кучми є лише різним словесним реплікам у складній історичній п'єсі, де мало що залежить від особистих симпатій і антипатій Кравчука і Кучми, а значно більше — від об'єктивних фактів).

Але, здається, є ще один чинник, який зму-сив Захід по-іншому поглянути на Україну, відки-нувши в цій Попелюшці якщо й не прекрасну принцесу, то, в кожному разі, цілком пристойну, хоч і замисливу злиднину та іншими клопотами панянку. На тлі російських подій — розстрілу парламенту, успіхів Жириновського, чеченської авантюри, розгулу мафії — Україна й справді може видатися оазою спокою і стабільності.

Під час травневої візиту до Києва Билі Клін-тон не побоявся назвати Україну "однією з най-старіших націй Європи", — явно проуюючи невдоволення російських націоналістів, котрі цю "старість" давно вже й беззастережно со-бі монополізували. Стрєв Тоблат відзначив "ключову роллю" України в стабільній архітек-турі нової післякомуністичної Європи — з огляду на її геополітичне становище.

В академічних виданнях прихильний погляд на Україну, здається, стає домінуючим. Дуже характерною під цим оглядом є стаття Елізабет Понд в аналітичному місячнику "Гарріман-рію", де авторка зокрема пише: "Україна може поширити надію на схід або — кавказький хаос на захід. Якщо збудеться найгірший сце-нарій і Україна впаде, вона впаде в руки Росії, додавши нової енергії російському імперіаліз-му, який остаточно розвине тамтешні па-ростки демократії. Але якщо збудеться най-кращий сценарій, Україна продемонструє, що західні цінності не так вже й чужі східним сло-в'ям...". Захід не повинен бути пасивним спо-стерігачем змін у цій країні. Ані, тим більше, не повинен, як це було раніше, будувати свою по-літику щодо України як відлуння своєї росі-йської політики".

Негативний образ України поволі мінється на позитивний. Жоден із них, однак, треба чес-но визнати, не є цілком об'єктивним. Але позитивний образ все-таки трохи ближчий до істини. А головне — він дає більше надії.

Осип Труш

РОСІЙСЬКЕ МАРЕВО БІОЛОГІЧНОЇ І ХЕМІЧНОЇ ЗБРОЇ

На програмі „Лицем до народу” 15-го жовтня ц. р. сенатор Сем Нан заявив, що перешкодергом заданням оборони країни на довгий час забезпечити їй не допустити цієї зброї масового знищення і щоб ця зброя не попала в руки терористичним групам або нестабільним урядам ворогуючим між собою держав”. Сенатор Нан мав на думці Росію з її великим потенціалом наукових сил, які постійно працюють над удосконаленням біологічно-хемічної зброї. Росія може у цій діяльності похвалитися великими успіхами, бо, незважаючи на підписання договору про зменшення і ліквідацію біологічно-хемічної зброї та угод Старт-1 і Старт-2, повною парною працює над удосконаленням цієї зброї.

Всі ці дослідження, починаючи від 1970 року, перебувають під егідою військово-го комплексу „Біоінте-ррат”, в якому працює понад

30 тисяч науковців, інжене-рів і техніків. Комплекс цей не був взагалі згорнений розпадом СРСР і працює протягом останніх п'ятих років так, ніби нічого не ста-лося в політичній структурі Росії.

Удосконалення середни-ків, які атакують нервову систему людини, бактерій і інші біологічно-хемічні ко-мпоненти перейшли ґрунтовно удосконалення з рядом ще більш ефективних винаходів цього роду зброї масового знищення.

В середині 1994 року політичні, урядові і розвідні чинники ЗСА прийшли до остаточного висновку, що Росія не дотримується тих угод, які вона підписала, секретно продовжує проду-кувати біологічно-хемічну зброю. А результатом цього є скопінена вона і небезпе-ка для цілого людства світо-у, бо цей рід зброї ситуа-ційно швидко ринуться в атомові бомби з подібними

наслідками масового вини-щення населення. Крім цього, якщо б що зброю дістали терористичні елементи, це на-несло б величезні втрати на-селенню будь-якої держави. Нинішній характер цієї зброї, від якої немає жодної охорони, приніс би неперепе-чені наслідки масової смерті і винищення цивіль-ного населення, що не є до цього приготуване ані ви-школом чи медичною обслу-гою, бо фактично не було б нагоди лікувати людину про-ти нападу хемічного серед-ника, який атакує нервову систему і приносить смерть в кільках секундах, як проти бактерій, який наповнює ле-геньки водою і прямо людину задшує в короткому часі. Існують ще інші не менш ефективні біологічні і хе-мічні середники, які є в арсеналі Росії. І саме завдя-ки Росії стоїмо перед про-блемою, яку важко збагнути в майбутньому. Очевидно, що в ЗСА наразі прийшло

усвідомлення, що з Росією неможливо співпрацювати. Про це знали вже давніше, але було багато невірних То-мів, які вірили, що справи будуть налашдані. Життя ви-явило інакше. Однак це про-ріння щодо характеру Росії є по-бажане, але воно може бути спінзнене не тільки для ЗСА, а й цілого людства. Нав'язуючи до наведе-них фактів цієї жхливий зброї, можемо пригадати со-бі, що на початку цього року ми мали нагоду побачити ре-зультати такої зброї, коли японські екстремісти в під-земній залізничній Токіо випу-стили газ, який спричинив ве-лике замішання і деяких па-сажирів треба було лікувати в шпиталі. Цей газ у порів-нянні з тим, що має Росія, був дитинством забавкою, але це є наочний доказ, що ми можемо очікувати в майбу-тньому. Не маємо на меті ви-носити зайвого страху, о-нак такою є дійсність і ми

(Закінчення на стор. 3)

Марта Тарнавська

ПІДПРИМУ ЛІТЕРАТУРИ!

Коли попросите переісе-ного американця, щоб наз-вав три прізвища найслав-ніших людей Америки, то найбільш правдоподібно ви почуєте: Вашингтон, Лін-колі, Френклін Рузвельт. Всі три — це президенти ЗСА.

Коли запитаете переісе-ного українця, щоб назвав три прізвища найславніших людей України, то як дума-єте, кого назвуватимуть? Шевченка, Франка і Лесю Українку! А це не прези-денти, а поети! Це багато го-ворить і про наш народ, і про нашу історію, і про ролі в цій історії нашої літератури.

І ось ми маємо сьогодні тра-гічний парадокс: в нації, що народилася, як дехто каже, із поезії Шевченка, у власній державі, яка значною мірою задляче своє відношення до літератури скотилася вниз на драбині суспільних вар-тостей, а письменники, що були донедавна класою особливих привілеїв, мусять шукати собі інших професій, щоб вижити. Не є трагічним, що література втратила фінансову підтримку держави, але сумно, що в процесі від-контролюваної до ринкової економіки, у наслідок еконо-мічної кризи, вона втратила підтримку читача. Цей стан, я переконана, переходовий і

тимчасовий: це болісне на-сліддя нової ери, нової літератури і нового читача. Але, як при кожних наро-дних, медична опіка і добро-сердечна підтримка для по-роділі можуть зменшити біль і запобігти ускладнєн-ням.

Українська література в наш час потребує більшої уваги громади свідомих ук-раїнських читачів. Туристи з діаспори, що так бідаються над станом української мови в Україні, повинні запитати самих себе: а що ми самі зробили для того, щоб ця наша мова поширювалась і розвивалася? Скільки за ми-нулі рік ми самі прочитали книжок українською мовою? Скільки книжок ми купили? І чи гроші, що їх ми витрати-ли на книжки, дорівнюють тим фондам, що їх ми вида-ли на вишивки, дерезов'язу чи інші привезені з України сувеніри? А скільки журна-лістів в Україні ми переапла-чуємо? Адже відомо, що на-віть кількіска переаплата твердою валютою із закор-дону може тримати при житті український журнал, який виходить кількіска си-снєм приросту. Неважко справ-ити серед української інтеліген-ції в діаспорі менше болей дві-три тисячі людей, щоб послідовно передплачували

літературні журнали! Пра-ва, мусимо признатися самі собі, що українська діаспора і ніколи не гріншла великим значальним чи підтрим-кою літератури. У Вашинг-тоні вже багато років стоїть поштований за гроші украї-нських поселенців пам'ятник Шевченкові, але в україн-сько-американських рідинах уже рідко можна побачити пам'ятник Шевченковому „Кобзарю”.

Літературні діаспори ісу-нувала тільки завдяки вели-кій самосвасті самих пись-менників: ніхто з них не жив з літератури, а навпаки, за власні гроші видавав, а по-тім значаючи ще й роздору-чував свої книжки. Не створи-ла діаспора ні одного справжнього літературного видавництва, а чисто літерат-урні журнали, які були, та-кі як „Ківи” чи „Нові поезії”, мали підтримку тільки дуже вузького кола перед-платників. І тут варто зро-бити невеличкі порівняння. У Торонто чеські іммігранти заснували були колись давню свою літературну видавни-цтво. І хоч чехи на еміграції мали менше, як українці, то книжка чеською мовою, згідно із зйомленнями ка-ларників цього видавництва, розпродувалася тиражем

(Закінчення на стор. 3)

Іван Щерба,
Львів

НЕЗЛИМ ТИХИМ СЛОВОМ...

(У вінок сподівді про Ірену та Романа Левіцьких).

II

Значним досягненням хору була постановка (спільно з громадським хором Кришні) опери „Запорожець за Дунаєм”, у якій ролі Оксани виконувала семінарка Маріяка Горюха — лемківка з с. Босько, а Карас чужою грав сам диригент хору Р. Левіцький. Одаркою ж був Л. Крушельницька, яка в той час проживала у Кришні і Новому Санчі. Хор часто виїз-див та виступав на концертах з різних нагод перед мешканцями Кришні та навколишніх сіл: Фльоринки, Лабової, Верхомлі, Жегестова та міст Нового Санча, Горлиш, Сянока.

Вершиною творчої діяльності Р. Левіцького й великою подією в хоровому мистецтві Лемківщини був конкурс хоро-вих колективів, організований з ініціати Р. Левіцького на відзначення 100-річчя ювілею від дня народження славет-ного українського композитора Миколи Лисенка.

Ця дія припала на кітень 1942 року. Підготовка до кон-курсу послужила поштовхом до організації хорів у багатьох селах Лемківщини. Лемківщина гідно відзначила ювілей славногo сина українського народу завдяки праці Романа Ле-віцького. Заспівала тоді вся Лемківщина, як ніколи раніше, незважаючи на воєнне лихоліття. Вибудували округли та повітні конкурси, на яких хори змагалися за участь у цен-тральному конкурсі. І ось до Кришні з'їхалося сто хорів з усієї Лемківщини на урочисте свято 100-літнього ювілею М. Лисенка. Головною жорі був усталений Філарет Колеска. Хор семінарий, організований Романом Левіцьким, виборов перше місце і здобув право представляти Лемківщину на з-ключному конкурсі у Львівському оперному театрі. І вже там хор занесено до групи хорів-переможців і надано йому право в числі інших хорів-лауреатів виступити в оперному театрі та в Стрийському палаці на великому святі.

Віттак учасників хору запросили на зустріч з Митропо-литом Андрєм Шептицьким, який після тривалої розмови

поблагословив хористів і побажав їм дальших успіхів на ниві української культури на Лемківщині. Хористи в подяку заспівали Митрополитові „Многая лґта”.

Неблагіналі вітри історії розвіяли світами багатьох учасників хорового колективу. Багатьох немає в живих, інші віддали своє життя в боротьбі за незалежність України. Але всі вони і ті, що живі, завжди візляли Ірену та Романови Ле-віцьких за їх титанічну працю в справі навчання і виховання молоді Лемківщини у дусі українського національного па-тріотизму і відданості українському народові у його боротьбі за незалежність України, про яку ми тоді всі спільно жили.

Не було Ірени та Романа Левіцьких на 150-літньому юві-лейі М. Лисенка на Лемківщині в 1992 році та й самих лемків залишилися одиниці на рідній землі після трагічної депор-тації їх жорстокої акції „Вісла” в 1944-1947 рік. Колишні ви-пускники української учительської семінарії розсіяні по всьому світу, вже відзначили 60-70-літній ювілей від свого дня народження, а ті одиниці, що чудом залишилися в живих і повернулися на Лемківщину, продовжують традиції хоро-вого мистецтва, закладені Іреною та Романом Левіцькими в 40-их роках, організовують хори серед тих лемків, що жи-вуть тепер на Лемківщині. Такий хор „Оселян віни” існує в с. Мокрому на Сяничині (керівник С. Могіла), в с. Більнях хор „Лемківщина” (керівник М. Трохановський). Хорони ко-лективні щорічно влітку, переважно в липні, з'їжджаються в с. Жидич на фольклорне свято лемківської пісні, щоб на-галити ностальгію, що лемків співають, а там, де співають, залиша-ються жити. Паростки хорового мистецтва, засіяні І. та Р. Ле-віцькими, продовжують жити на Лемківщині. Живуть на наше щастя Ірена та Роман Левіцькі в Елізабеті (ЗСА) і про-довжують трудитися на ниві української культури. В їх 85-літній ювілей від дня народження ми їх сердечно вітаємо!

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про „недільного” журналіста і червоні рожі

Не люблю ніяких річ-ниць — ані сумних, ані ве-селих, а все ж часом до-водиться про такі собі пригадати, або вам їх пригадати. Але тим раз-ом треба такти про не одну напистати. Саме цю-го тижня минуло ріано два місяці від останнього побачення з добре відомим усім любителем театру і читачам „Сво-боди” Ярославом „Вуй-чю” Климовським. Чи справді вже два місяці минуло від цієї зустрічі на одній з частин імпрез асоційного 43-го Відділу США у Філадельфії? Ва-жко було уявити собі будь-яку громадську подію чи імпрезу, на якій бракувало б добре знаної поста-ті „Вуйчю”, що з пито-мим собі щирим усміхом кружляв серед публіки, з усім знайомий, усім люблений. Скільки років він був постійним крити-ком-кореспондентом на-шого видення, годі те-пер вже злічити. Писав радо — хоча „на неділю”, бо його першим заціка-вленням від молодих років був театр. Здається, можна б ствердити від-верто, що це була люди-на „на всі лади”, у тому довегти життя, яке доля йому подарувала, бо був не лише адміністрато-ром театрів, але і акто-ром, і спортивцем, а від-так і автором н'єс, нота-ток до театрології, а до всього того і театраль-ним критиком. Незважа-ючи на вік, перо таки до-бре трималося в його руці, тож з-нід нього пода-ли рецензії, критика, спо-гади і навіть вірші.

Коли ми зустрілися 7-го жовтня в залі УОК-Центру, він ситав мене, немов передуючаючи: „Чи пам'ятаєте про мою по-сылку з-пери двох років?” Ніяк не могла я спо-діатися, що вже два дні після того бду встигати ті з два редакційної шукальи, де вона збері-галася у великому коверті з написом кружлом, різним письмом: „Відрити, як мене вже не стане...”

З якимсь дивним по-чуттям розсертала і розгортала я вістк ко-верта. Там у темлому, сарденковому листі Я. Кли-мовського просив, щоб на-писати про нього „як ме-не вже не стане” і зага-дити його дружнє ставле-ння в редакції, до нас усіх і до мене.

Можє б треба напи-сати про того друга по-перу, так як це годиться і ведеється із пересиче-нням усіх його н'єс, теат-ральних записок, його споминок про давню спор-тову кар'єру, про друзів з театру і срици, що відій-шли, і про той рідний Тер-нопіль та юність в ньо-му.

Але так не хочеться

О-КА

Але так не хочеться

Але так не хочеться

Але так не хочеться

Яр. Климовський

Спогад

Сніг притримує чирпну, я ще в маюдах, у пилу, чи на старість на хитині бачить ще тебе мені?

Чи побачи ти каштані, як весна там розвіте, і в городі туляни, і те сонце золоте?

І Зарудка те зелене, Оболонна та ще став — дороги місця для мене, де дитячий час минав.

Ще рад бачити на віці вліпті нас Новий Город, де на мріні, тоді стріли молодий збирався народ.

На фестивалі мандрувати з товариством і Гаї і пісень там заспівати, аж нас змилує Соловй.

А слюзам і краю немає...

Так, слюзам родини покійного Віктора Шепелю немає краю й очевидно, що його не буде. 21-го жовтня 1994 року на 57-му році життя помер св. п. Віктор, залишивши в глибокому, неймовірно сумному дружині Катерину, донечку Віру, батька Петра, матір Марію, двоох дівчат сестер Ніну Шепелю-Охмат, її чоловіка Анатолія, які живуть в Бразилії, Валентину Шепелю-Скрипку, племінницю Сузану та чотирьох племінників — Ігоря, Андрія, Анатолія й Петра Скрипків, численну родину в Україні та багато широкі друзів в Бразилії та США.

В день річниці його передчасної смерті 21-го жовтня 1995 року в церкві св. Покрови УАПЦ в Рочестері, Н. Й., відбулася Панахида в пам'ять спочилого Віктора в присутності його родини, друзів та численних парафіанів заведеної Христової громади. Панахиду відправив настоятель парафії св. Покрови о. Олег. Після Пана-

хиди в одному з ресторанів відбувся помпальний обід, в якому взяло участь біля 100 осіб.

Присутні же і ще раз загадували покійного Віктора, як людину кристальної, чесної, роботяшної й вихованої. Св. п. Віктор пройшов власну Тоголту за свій порівняно короткий вік — спалені жахливою війною стішки України, знищені до непізнання шляхи коначою Німеччини та чужі й незнані дорозги екзотичної Бразилії. Чи не забавило було тих вражень для хлопчини звичайного українського села? Чи не приготували ці пригоди його ранньої моголи?

Сьогодні про покійного Віктора щедро зростаються слюзамі його невтішних батьків — їхній єдиний син був ще з ними, він і надалі житиме в їхніх серцях і душах, житиме до кінця їхнього страдницького життя.

І слюзам їхнім не буде кінця.

Павло Прокопенко

Збірник Гімназії „Рідна Школа“ ім. Кокорудів у Львові вже на овиді

Уже другий рік проходить, відколи зродилася думка видати збірник „Книгу пам'яті“ жіночої гімназії „Рідної Школи“ ім. Кокорудів, про що були дописи в нашій пресі.

Матеріали для збірки уже готові, друкуватиметься книжка у Львові. Дехто ставить питання — чому аж тепер? Бож щойно в 1992 році з зникненням від большевицької окупації України цілі гімназії.

Байдуки й неспівності (а таких ніколи не бракує) ставили питання: „Навіщо такий збірник?“. А справа збірки? Ясно, що видання книжки двома складовими одиницями із двох континентів дещо подовжує процес його появи, але це необхідне. Та не лише поведе, але й фінансова сторінка тут вирішальна. Відомо, що в Україні дуже важкі економічні умовини, зокрема для старших віком осіб, у групі яких є наші товаришки. Іх там немало, але в дівочій — краще. Ми в дівочій — краще економічно — ми становили, але нас, колишніх учениць гімназії „Рідної Школи“ ім. Кокорудів, тут жменька.

Але ота наша жменька мусить докласти всіх старань, щоб „Книга пам'яті“ нашої гімназії побачила світ якнайшвидше. А всі матеріали вже готові до друку. Не пощастило нам зібрати адреси всіх наших товаришок-ріднокішних, а дехто не встигав відгукнутися. Тому цю дорогою закликаємо всіх колишніх учениць нашої дорогої гімназії допомогти щепершим жертвами у виданні цього збірки.

Тож просимо, подбайте всі, щоб у поіменному списку колишніх учениць гімназії УПТ „Рідна Школа“ ім. Кокорудів, поміщеному у нашому збірнику, була поміщена і ваша жертва на збірник.

Коли мова про збірку фондів, то будемо вдячні жертводавцям і з позів колишніх учениць нашої гімназії за їхні пожертви. Листувати в справі збірки просимо слати на адресу: Teodoroz Stankiv, 82 Mary Lane, Riverside, CT 06878.

Грошові чеки слід вписувати на ім'я Ярослава Лабка, касира.

З великим тактом, віддана шана фундаторам. Придільно увагу і тим, хто чинив виступи, і присвятив життя боротьбі за волю України, хто постраждав від репресій. Найбільш хвилюючим було закінчення, коли і поназавали і сцена стоїть співаки гімну „Рідної Школи“. Про це була загадка у газеті, місцевому радіо і три рази нас показували на телебаченні („Міст“).

Було ще багато білих шкварок та буюного в тому листі, що дав нам велике дозволення, що і диспора дав свій причинок для росту та відбудови цієї школи.

От побільше б Україні таких будівничих у перебуванні, як ці дві лікарки! А справа збірки? Ясно, що видання книжки двома складовими одиницями із двох континентів дещо подовжує процес його появи, але це необхідне. Та не лише поведе, але й фінансова сторінка тут вирішальна. Відомо, що в Україні дуже важкі економічні умовини, зокрема для старших віком осіб, у групі яких є наші товаришки. Іх там немало, але в дівочій — краще. Ми в дівочій — краще економічно — ми становили, але нас, колишніх учениць гімназії „Рідної Школи“ ім. Кокорудів, тут жменька.

Але ота наша жменька мусить докласти всіх старань, щоб „Книга пам'яті“ нашої гімназії побачила світ якнайшвидше. А всі матеріали вже готові до друку. Не пощастило нам зібрати адреси всіх наших товаришок-ріднокішних, а дехто не встигав відгукнутися. Тому цю дорогою закликаємо всіх колишніх учениць нашої дорогої гімназії допомогти щепершим жертвами у виданні цього збірки.

Тож просимо, подбайте всі, щоб у поіменному списку колишніх учениць гімназії УПТ „Рідна Школа“ ім. Кокорудів, поміщеному у нашому збірнику, була поміщена і ваша жертва на збірник.

Коли мова про збірку фондів, то будемо вдячні жертводавцям і з позів колишніх учениць нашої гімназії за їхні пожертви. Листувати в справі збірки просимо слати на адресу: Teodoroz Stankiv, 82 Mary Lane, Riverside, CT 06878.

Грошові чеки слід вписувати на ім'я Ярослава Лабка, касира.

Грошові чеки слід вписувати на ім'я Ярослава Лабка, касира.

Грошові чеки слід вписувати на ім'я Ярослава Лабка, касира.

Грошові чеки слід вписувати на ім'я Ярослава Лабка, касира.

Грошові чеки слід вписувати на ім'я Ярослава Лабка, касира.

Грошові чеки слід вписувати на ім'я Ярослава Лабка, касира.

Грошові чеки слід вписувати на ім'я Ярослава Лабка, касира.

Грошові чеки слід вписувати на ім'я Ярослава Лабка, касира.

Грошові чеки слід вписувати на ім'я Ярослава Лабка, касира.

Грошові чеки слід вписувати на ім'я Ярослава Лабка, касира.

Грошові чеки слід вписувати на ім'я Ярослава Лабка, касира.

Грошові чеки слід вписувати на ім'я Ярослава Лабка, касира.

Грошові чеки слід вписувати на ім'я Ярослава Лабка, касира.

Грошові чеки слід вписувати на ім'я Ярослава Лабка, касира.

Грошові чеки слід вписувати на ім'я Ярослава Лабка, касира.

Грошові чеки слід вписувати на ім'я Ярослава Лабка, касира.

Грошові чеки слід вписувати на ім'я Ярослава Лабка, касира.

Братство св. о. Миколая у Ватервлітві відсвяткувало своє 100-ліття

В Америці нема багато українських організацій, які можуть святкувати своє століття. В околицях Трой-Обані, Н. Й., такою організацією є братство св. Миколая, яке безперервно існує і працює протягом сотні років.

Братство св. Миколая було засноване в Трой, Н. Й., 12-го грудня 1895 року. Цілі братства — давати допомогу хворим братам і їхнім родинам, а на випадок смерті — вдовам і дітям. Отже, з недовгих звітів, протягом сотні років, братство виплатило хворим понад 30,000 дол. і померлим допомогло — 32,750 дол. Пізніше допоміжна праця братства поширилася і братство допомагало своїй церкві, українським організаціям, а також, як тоді говорили — рідному краю. На ці цілі братство виплатило понад 8,000 дол. Все разом вносить суму близько 80,000 дол.

Щоб достойно відсвяткувати цей славний ювілей, ще в 1994 році вибрано Ювілейний комітет в такому складі: Ярослав Кушнір — голова, Володимир Літніський — секретар, Віра Кушнір — голова бенкетової комісії, капира — Стефан Гебуза, членами комітету були: М. Філь, І. Сухованський, І. Зендран, І. Демчар, А. Васенко, П. Шевчук, Р. Масселко і С. Мочульський.

Субота, 21-го жовтня ц. р., була справді святочним днем у Ватервлітві. Помимо великої бурі, Український Клуб зібрав добірну публіку Ватервлітві і околиці. Зається, велика зала клубу ще ніколи не виглядала так вродливо, як цього дня. Накриті столи, прикрашені квітами і свічками, робили гарне враження, але головною атракцією вечора було нове освітлення залу свічниками, які пожертвували з

цієї нагоди Св.а Урбан в пам'ять свого батька св. п. Івана Урбана, який ціле своє життя був провідним членом братства.

Сам бенкет попередив коктейль, а точно годину пізніше почався святочний бенкет при вшесті запрошених у залі. Бенкет відправив голова братства Микола Філь коротким словом, вітанням гостей, а головою посереднього зала Головного Уряду УНС Володимир Соханя і члена Контрольної Комісії УНС Анатолія Дорошенка і представника ведучого програмю Я. Кушніра, який попросив о. Володимира Пашка, пароха УПЦ св. Миколая з Трой, провести вступну мову.

Коротку історію братства, написану непершнством М. Масселком, прочитав Я. Кушнір.

В мистецтві частини виступило тріо в складі: Люба Кушнір, Ярослав Кушнір і Володимир Літніський при аккомпаніменті Галі Гудзілевської. Тріо проспівало „Пісню про Дніпро“, „Люблю тебе, Україно“, „Многая

При кінці обіду В. Соханя, в заступстві перешкоди уповні пресиданції УНС Уліни Дячук, виголосив годину доповіді. Він згадав давню минулу наших організацій, піонерів, які працювали в дуже тяжких обставинах, загдав і про УНС, з яким тісно пов'язана історія братства і про людей, які творили підвалини організаційного життя українців в Америці. Він побажав дальших успіхів, багато років продуктивного життя для братства. Коротке слово в англійській мові виголосив А. Дорошенко. Присутні прийняли ці промови широкими і довгими оплесками.

Зараз після доповіді М. Філь, як голова братства, спільно з В. Соханом

відзначили трьох наставших членів почесних грамотами, а саме Андрія і Стефана Повадилу і Андрія Філя, Аксентія Урбана, який найдовше був головою братства (11 років) і довголітнього секретаря 13-го Відділу УНС Павла Шевчука, подякував Т. Шпелювачу за поміч в друкуванні програм, Св.а Урбан за нове освітлення для клубу в пам'ять свого батька св. п. Івана Урбана.

На кінець М. Філь прочитав надіслані привітти від сльдухючих організацій: 99-го Відділу СЦА — Ватервлітві, 34-го Відділу СЦА — Когов, від парафії св. о. Миколая — Ватервлітві, Окружної Комітету Відділів УККА, Відділів УККА — Амстердама, Ватервлітві, Когов, Організації Оборони Лемківщини, Жіночої Організації при Українському клубі в Ватервлітві, Відділу ООЧУ СЦА Ольбанської Округи, 266-го Відділу УНС — Амстердама, 57-го Відділу УНС — Когов і Братства св. Петра і Павла в Когові.

Кінцеву мовити провів новий, молодший парох української Католицької Церкви о. Миколая в Ватервлітві о. Михайл Мишук.

Після бенкету відбулася забава з танцями при звуках оркестру „Журавлі“.

Ватервлітві гідно відзначити століття організації — піонера і організаційного життя українців в „Столичному Районі“ Ньюйоркського штату. Як зазначено в ювілейній брошурі: „Мінялися люди, відходили люди, мінялися покоління, але не мінялися закони статуту братства: член братства мусить бути характерний, моральний і чесний“. Це була та сила, що дозволила дожити братству сто років.

В. Літніський

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ 17-го ГРУДНЯ 1995 р.

Асторія, Н. Й. 5-ий Відділ УНС і Братства ім. Святого Миколая, повідомляють усіх своїх членів, що Річні Загальні Збори відбудуться о год. 1-й по пол. в Домі СУМ-А при 34-13-ш Авеню Асторія, Н. Й. Кшчо на означений час не явиться приписана статуту кількість членів Збори відбудуться на одну годину пізніше. Збори будуть правосильними.

За Управу Відділу:

Осип Галатин (голова)

Меріен Климичин (секретар)

Любо Колесняк

ПОТОБІЧ РУБІКОНИ

ОПОВІДАННЯ, НОВЕЛИ, НАРИС, ДРАМА

Мистецтва оформлення

Публікація Гудіна

Гарна обкладинка

Ціна \$15.00 плюс \$2.00 за пересилку. Замовляти:

СВОБОДА BOOK STORE

30 Montgomery Street

Jersey City, N.J. 07302

Можливість стягнути НДВ з кожного об'єкта

вважає 6% ставкою податку.

НА РІЗДВЯНІ СВЯТА: КУТЯ, МАК, ГРИБИ, СВЯТОЧНІ КАРТОЧКИ, КОЛПАДИ (касетки, плакатки), ВИСПИСАМО ПОШТОЮ.

НА РІЗДВЯНІ СВЯТА: КУТЯ, МАК, ГРИБИ, СВЯТОЧНІ КАРТОЧКИ, КОЛПАДИ (касетки, плакатки), ВИСПИСАМО ПОШТОЮ.

НА РІЗДВЯНІ СВЯТА: КУТЯ, МАК, ГРИБИ, СВЯТОЧНІ КАРТОЧКИ, КОЛПАДИ (касетки, плакатки), ВИСПИСАМО ПОШТОЮ.

НА РІЗДВЯНІ СВЯТА: КУТЯ, МАК, ГРИБИ, СВЯТОЧНІ КАРТОЧКИ, КОЛПАДИ (касетки, плакатки), ВИСПИСАМО ПОШТОЮ.

НА РІЗДВЯНІ СВЯТА: КУТЯ, МАК, ГРИБИ, СВЯТОЧНІ КАРТОЧКИ, КОЛПАДИ (касетки, плакатки), ВИСПИСАМО ПОШТОЮ.

НА РІЗДВЯНІ СВЯТА: КУТЯ, МАК, ГРИБИ, СВЯТОЧНІ КАРТОЧКИ, КОЛПАДИ (касетки, плакатки), ВИСПИСАМО ПОШТОЮ.

НА РІЗДВЯНІ СВЯТА: КУТЯ, МАК, ГРИБИ, СВЯТОЧНІ КАРТОЧКИ, КОЛПАДИ (касетки, плакатки), ВИСПИСАМО ПОШТОЮ.

НА РІЗДВЯНІ СВЯТА: КУТЯ, МАК, ГРИБИ, СВЯТОЧНІ КАРТОЧКИ, КОЛПАДИ (касетки, плакатки), ВИСПИСАМО ПОШТОЮ.

НА РІЗДВЯНІ СВЯТА: КУТЯ, МАК, ГРИБИ, СВЯТОЧНІ КАРТОЧКИ, КОЛПАДИ (касетки, плакатки), ВИСПИСАМО ПОШТОЮ.

НА РІЗДВЯНІ СВЯТА: КУТЯ, МАК, ГРИБИ, СВЯТОЧНІ КАРТОЧКИ, КОЛПАДИ (касетки, плакатки), ВИСПИСАМО ПОШТОЮ.

НА РІЗДВЯНІ СВЯТА: КУТЯ, МАК, ГРИБИ, СВЯТОЧНІ КАРТОЧКИ, КОЛПАДИ (касетки, плакатки), ВИСПИСАМО ПОШТОЮ.

НА РІЗДВЯНІ СВЯТА: КУТЯ, МАК, ГРИБИ, СВЯТОЧНІ КАРТОЧКИ, КОЛПАДИ (касетки, плакатки), ВИСПИСАМО ПОШТОЮ.

НА РІЗДВЯНІ СВЯТА: КУТЯ, МАК, ГРИБИ, СВЯТОЧНІ КАРТОЧКИ, КОЛПАДИ (касетки, плакатки), ВИСПИСАМО ПОШТОЮ.

НА РІЗДВЯНІ СВЯТА: КУТЯ, МАК, ГРИБИ, СВЯТОЧНІ КАРТОЧКИ, КОЛПАДИ (касетки, плакатки), ВИСПИСАМО ПОШТОЮ.

НА РІЗДВЯНІ СВЯТА: КУТЯ, МАК, ГРИБИ, СВЯТОЧНІ КАРТОЧКИ, КОЛПАДИ (касетки, плакатки), ВИСПИСАМО ПОШТОЮ.

НА РІЗДВЯНІ СВЯТА: КУТЯ, МАК, ГРИБИ, СВЯТОЧНІ КАРТОЧКИ, КОЛПАДИ (касетки, плакатки), ВИСПИСАМО ПОШТОЮ.

НА РІЗДВЯНІ СВЯТА: КУТЯ, МАК, ГРИБИ, СВЯТОЧНІ КАРТОЧКИ, КОЛПАДИ (касетки, плакатки), ВИСПИСАМО ПОШТОЮ.

НА РІЗДВЯНІ СВЯТА: КУТЯ, МАК, ГРИБИ, СВЯТОЧНІ КАРТОЧКИ, КОЛПАДИ (касетки, плакатки), ВИСПИСАМО ПОШТОЮ.

НА РІЗДВЯНІ СВЯТА: КУТЯ, МАК, ГРИБИ, СВЯТОЧНІ КАРТОЧКИ, КОЛПАДИ (касетки, плакатки), ВИСПИСАМО ПОШТОЮ.

НА РІЗДВЯНІ СВЯТА: КУТЯ, МАК, ГРИБИ, СВЯТОЧНІ КАРТОЧКИ, КОЛПАДИ (касетки, плакатки), ВИСПИСАМО ПОШТОЮ.

НА РІЗДВЯНІ СВЯТА: КУТЯ, МАК, ГРИБИ, СВЯТОЧНІ КАРТОЧКИ, КОЛПАДИ (касетки, плакатки), ВИСПИСАМО ПОШТОЮ.

НА РІЗДВЯНІ СВЯТА: КУТЯ, МАК, ГРИБИ, СВЯТОЧНІ КАРТОЧКИ, КОЛПАДИ (касетки, плакатки), ВИСПИСАМО ПОШТОЮ.

НА РІЗДВЯНІ СВЯТА: КУТЯ, МАК, ГРИБИ, СВЯТОЧНІ КАРТОЧКИ, КОЛПАДИ (касетки, плакатки), ВИСПИСАМО ПОШТОЮ.

НА РІЗДВЯНІ СВЯТА: КУТЯ, МАК, ГРИБИ, СВЯТОЧНІ КАРТОЧКИ, КОЛПАДИ (касетки, плакатки), ВИСПИСАМО ПОШТОЮ.

НА РІЗДВЯНІ СВЯТА: КУТЯ, МАК, ГРИБИ, СВЯТОЧНІ КАРТОЧКИ, КОЛПАДИ (касетки, плакатки), ВИСПИСАМО ПОШТОЮ.

НА РІЗДВЯНІ СВЯТА: КУТЯ, МАК, ГРИБИ, СВЯТОЧНІ КАРТОЧКИ, КОЛПАДИ (касетки, плакатки), ВИСПИСАМО ПОШТОЮ.

НА РІЗДВЯНІ СВЯТА: КУТЯ, МАК, ГРИБИ, СВЯТОЧНІ КАРТОЧКИ, КОЛПАДИ (касетки, плакатки), ВИСПИСАМО ПОШТОЮ.

НА РІЗДВЯНІ СВЯТА: КУТЯ, МАК, ГРИБИ, СВЯТОЧНІ КАРТОЧКИ, КОЛПАДИ (касетки, плакатки), ВИСПИСАМО ПОШТОЮ.

НА РІЗДВЯНІ СВЯТА: КУТЯ, МАК, ГРИБИ, СВЯТОЧНІ КАРТОЧКИ, КОЛПАДИ (касетки, плакатки), ВИСПИСАМО ПОШТОЮ.

НА РІЗДВЯНІ СВЯТА: КУТЯ, МАК, ГРИБИ, СВЯТОЧНІ КАРТОЧКИ, КОЛПАДИ (касетки, плакатки), ВИСПИСАМО ПОШТОЮ.

НА РІЗДВЯНІ СВЯТА: КУТЯ, МАК, ГРИБИ, СВЯТОЧНІ КАРТОЧКИ, КОЛПАДИ (касетки, плакатки), ВИСПИСАМО ПОШТОЮ.

НА РІЗДВЯНІ СВЯТА: КУТЯ, МАК, ГРИБИ, СВЯТОЧНІ КАРТОЧКИ, КОЛПАДИ (касетки, плакатки), ВИСПИСАМО ПОШТОЮ.

НА РІЗДВЯНІ СВЯТА: КУТЯ, МАК, ГРИБИ, СВЯТОЧНІ КАРТОЧКИ, КОЛПАДИ (касетки, плакатки), ВИСПИСАМО ПОШТОЮ.

НА РІЗДВЯНІ СВЯТА: КУТЯ, МАК, ГРИБИ, СВЯТОЧНІ КАРТОЧКИ, КОЛПАДИ (касетки, плакатки), ВИСПИСАМО ПОШТОЮ.

НА РІЗДВЯНІ СВЯТА: КУТЯ, МАК, ГРИБИ, СВЯТОЧНІ КАРТОЧКИ, КОЛПАДИ (касетки, плакатки), ВИСПИСАМО ПОШТОЮ.

НА РІЗДВЯНІ СВЯТА: КУТЯ, МАК, ГРИБИ, СВЯТОЧНІ КАРТОЧКИ, КОЛПАДИ (касетки, плакатки), ВИСПИСАМО ПОШТОЮ.

НА РІЗДВЯНІ СВЯТА: КУТЯ, МАК, ГРИБИ, СВЯТОЧНІ КАРТОЧКИ, КОЛПАДИ (касетки, плакатки), ВИСПИСАМО ПОШТОЮ.

НА РІЗДВЯНІ СВЯТА: КУТЯ, МАК, ГРИБИ, СВЯТОЧНІ КАРТОЧКИ, КОЛПАДИ (касетки, плакатки), ВИСПИСАМО ПОШТОЮ.

НА РІЗДВЯНІ СВЯТА: КУТЯ, МАК, ГРИБИ, СВЯТОЧНІ КАРТОЧКИ, КОЛПАДИ (касетки, плакатки), ВИСПИСАМО ПОШТОЮ.

НА РІЗДВЯНІ СВЯТА: КУТЯ, МАК, ГРИБИ, СВЯТОЧНІ КАРТОЧКИ, КОЛПАДИ (касетки, плакатки), ВИСПИСАМО ПОШТОЮ.

НА РІЗДВЯНІ СВЯТА: КУТЯ, МАК, ГРИБИ, СВЯТОЧНІ КАРТОЧКИ, КОЛПАДИ (касетки, плакатки), ВИСПИСАМО ПОШТОЮ.

НА РІЗДВЯНІ СВЯТА: КУТЯ, МАК, ГРИБИ, СВЯТОЧНІ КАРТОЧКИ, КОЛПАДИ (касетки, плакатки), ВИСПИСАМО ПОШТОЮ.

НА РІЗДВЯНІ СВЯТА: КУТЯ, МАК, ГРИБИ, СВЯТОЧНІ КАРТОЧКИ, КОЛПАДИ (касетки, плакатки), ВИСПИСАМО ПОШТОЮ.

НА РІЗДВЯНІ СВЯТА: КУТЯ, МАК, ГРИБИ, СВЯТОЧНІ КАРТОЧКИ, КОЛПАДИ (касетки, плакатки), ВИСПИСАМО ПОШТОЮ.

НА РІЗДВЯНІ СВЯТА: КУТЯ, МАК, ГРИБИ, СВЯТОЧНІ КАРТОЧКИ, КОЛПАДИ (касетки, плакатки), ВИСПИСАМО ПОШТОЮ.

НА РІЗДВЯНІ СВЯТА: КУТЯ, МАК, ГРИБИ, СВЯТОЧНІ КАРТОЧКИ, КОЛПАДИ (касетки, плакатки), ВИСПИСАМО ПОШТОЮ.

НА РІЗДВЯНІ СВЯТА: КУТЯ, МАК, ГРИБИ, СВЯТОЧНІ КАРТОЧКИ, КОЛПАДИ (касетки, плакатки), ВИСПИСАМО ПОШТОЮ.

НА РІЗДВЯНІ СВЯТА: КУТЯ, МАК, ГРИБИ, СВЯТОЧНІ КАРТОЧКИ, КОЛПАДИ (касетки, плакатки), ВИСПИСАМО ПОШТОЮ.

НА РІЗДВЯНІ СВЯТА: КУТЯ, МАК, ГРИБИ, СВЯТОЧНІ КАРТОЧКИ, КОЛПАДИ (касетки, плакатки), ВИСПИСАМО ПОШТОЮ.

НА РІЗДВЯНІ СВЯТА: КУТЯ, МАК, ГРИБИ, СВЯТОЧНІ КАРТОЧКИ, КОЛПАДИ (касетки, плакатки), ВИСПИСАМО ПОШТОЮ.

НА РІЗДВЯНІ СВЯТА: КУТЯ, МАК, ГРИБИ, СВЯТОЧНІ КАРТОЧКИ, КОЛПАДИ (касетки, плакатки), ВИСПИСАМО ПОШТОЮ.

НА РІЗДВЯНІ СВЯТА: КУТЯ, МАК, ГРИБИ, СВЯТОЧНІ КАРТОЧКИ, КОЛПАДИ (касетки, плакатки), ВИСПИСАМО ПОШТОЮ.

НА РІЗДВЯНІ СВЯТА: КУТЯ, МАК, ГРИБИ, СВЯТОЧНІ КАРТОЧКИ, КОЛПАДИ (касетки, плакатки), ВИСПИСАМО ПОШТОЮ.

НА РІЗДВЯНІ СВЯТА: КУТЯ, МАК, ГРИБИ, СВЯТОЧНІ КАРТОЧКИ, КОЛПАДИ (касетки, плакатки), ВИСПИСАМО ПОШТОЮ.